

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak-Kałużna

Protokolant: Agnieszka Smolińska

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2016 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie sprawy z powództwa **M. Z. (1)**

przeciwko **E. Z.**

o zwrot alimentów

I. zasądza od pozwanej E. Z. na rzecz powódki M. Z. (1) urodzonej (...) do rąk rodziny zastępczej - K. C. - kwotę 1350 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych);

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

III. zasądza od pozwanej E. Z. na rzecz K. C. kwotę 65,20 zł (sześćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka M. Z. (1) zastępowana przez spokrewnioną rodzinę zastępczą K. C. wniosła o zasądzenie od pozwanej E. Z. „zwrotu alimentów i zasiłku rodzinnego” za okres, gdy powódka nie mieszkała z pozwaną. W uzasadnieniu rodzina zastępcza wskazała, że małoletnia M. Z. (1) mieszka z nią od grudnia 2015 roku, a zgodnie z postanowieniem Sądu z dnia 06 kwietnia 2016 roku jest opiekunem prawnym wnuczki, której za każdy miesiąc przysługiwały alimenty od ojca, a za okres do kwietnia 2016 roku pobierała je pozwana.

W uzupełnieniu pozwu z dnia 14 lipca 2016 roku rodzina zastępcza sprecyzowała żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie od pozwanej kwoty 1304 zł.

Pozwana na rozprawie w dniu 03 listopada 2016 roku uznała żądanie pozwu w połowie, wskazując, że może oddać połowę z kwoty 1700 zł i to na raty.

Na rozprawie w dniu 07 listopada 2016 roku reprezentująca powódkę rodzina zastępcza cofnęła żądanie pozwu co do kwoty zasiłku rodzinnego wskazując, że wnosi wyłącznie o zwrot alimentów za wskazany w pozwie okres to jest kwoty 1350 zł, zmieniając tym samym żądanie pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. Z. (1) urodzona w dniu (...) w B. jest córką Z. i E. Z.. Po rozstaniu rodziców powódka zamieszkała wraz z matką. W dniu 27 grudnia 2015 roku wskutek nieporozumień z matką M. Z. (1) wyprowadziła się z domu matki i zamieszkała u babki macierzystej K. C., która w dniu 07 stycznia 2016 roku wniosła ustanowienie rodziny zastępczej dla małoletniej. Postanowieniem tymczasowym Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 06 kwietnia 2016 r w

sprawie (...) umieszczono małoletnią M. Z. (1) w rodzinie zastępczej u K. C., do czasu prawomocnego zakończenia postępowania, ustalono, że miejscem zamieszkania małoletniej jest miejsce zamieszkania rodziny zastępczej oraz upoważniono K. C. do pobierania wszelkich świadczeń socjalnych i materialnych należnych małoletniej. W toku postępowania ustalono, że przyczyną wyprowadzki małoletniej powódki z domu matki było niewłaściwe wykonywanie władzy rodzicielskiej przez pozwaną, która przedkładała związki z kolejnymi partnerami ponad potrzeby dzieci, a ostatecznie zwiążanie się pozwaną z kolejnym mężczyzną nieakceptowanym zarówno przez powódkę jak i jej dorosłego brata M. Z. (2), który w przeszłości wszedł w konflikt z prawem. W czasie pobytu pozwaną w szpitalu w 2015 roku powódka pozostała w domu pod opieką partnera matki. W tym czasie między małoletnią a tym mężczyzną dochodziło do kolejnych konfliktów i ostatecznie małoletnia wyprowadziła się do K. C..

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 15 czerwca 2016 roku ograniczono uczestnikom postępowania E. Z. i Z. Z. (2) wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią M. Z. (1) poprzez umieszczenie jej w rodzinie zastępczej u K. C.

Dowód: - odpis zupełny aktu urodzenia – karta 2 akt (...) SR w Dzierżoniowie,

- zeznania świadka Z. Z. (2) – karta 22,

- akta sprawy (...) SR w Dzierżoniowie,

Ojciec powódki - świadek Z. Z. (2) jest zobowiązany sędownie do łożenia na utrzymanie M. Z. (1) kwoty po 450 zł miesięcznie do rąk matki E. Z.. Świadek dobrowolnie łożył i nadal łożył alimenty na rzecz córki. W okresie od stycznia 2016 roku do marca 2016 roku świadek Z. Z. (2) przekazywał alimenty należne powódce, zgodnie z orzeczeniem Sądu do rąk matki, jako przedstawicielki ustawowej powódki. Następnie od kwietnia 2016 roku, wiedząc, że córka zamieszkuje u K. C. kwotę po 450 zł miesięcznie przysyłał do jej rąk w całości, co czyni nadal.

Pozwana w okresie od stycznia 2016 roku do marca 2016 roku mimo, że powódka u niej nie mieszkała nie przekazywała otrzymywanych od ojca powódki alimentów babce K. C.. Na początku stycznia 2016 roku pozwana przebywała w szpitalu w związku z porodem kolejnego dziecka. W okresie od stycznia 2016 roku do marca 2016 roku pozwana nie dokonywała zakupów odzieży, kosmetyków, środków czystości, podręczników ani innych akcesoriów na potrzeby powódki, nie przekazywała jej żadnych kwot tytułem kieszonkowego, zakupiła jedynie bilet miesięczny za kwotę 56 zł, z którego powódka korzystała. W tym czasie poza alimentami na powódkę pozwana otrzymywała zasiłek rodzinny w kwocie 118 zł miesięcznie. W okresie od stycznia 2016 roku do marca 2016 roku w opłatach uiszczanych przez pozwaną za mieszkanie, za ścieki itp. uwzględniania była osoba powódki, którą w późniejszym czasie matka wykreśliła z ewidencji osób mieszkających w jej mieszkaniu, skutkiem czego opłata za czynsz zmalała z 160 zł na 4 osoby do 140 zł od trzech osób.

Przed złożeniem pozwu K. C. żądała od pozwaną zwrotu alimentów, które pobrała za córkę w okresie od stycznia do marca 2016 roku, jednakże pozwana nie zwróciła powyższych kwot, chciała porozumienia w przedmiocie rozłożenia zaległości na raty, na co K. C. się nie zgodziła.

W okresie od stycznia 2016 roku do marca 2016 roku partner zamieszkujący z pozwaną nie miał stałych dochodów.

Dowód: - zeznania świadka Z. Z. (2) – karta 22,

- przesłuchanie przedstawicielki powódki – karta 25,

- przesłuchanie pozwaną – karta 25,

Sąd zważył ponadto, co następuje

Powództwo, w wersji po jego ograniczeniu do żądania zwrotu wyłącznie pobranych przez pozwaną alimentów, bez zasiłku rodzinnego - zasługuje na uwzględnienie w całości. W niniejszej sprawie na rozprawie w dniu 03 listopada 2016

roku miało miejsce ustne rozszerzenie żądania pozwu, jako, że początkowe żądanie dotyczyło kwoty 1304 zł. Ustne rozszerzenie pozwu było dopuszczalne. Zgodnie bowiem z art. 193§ 1 k.p.c. zmiana powództwa jest dopuszczalna, jeżeli nie wpływa na właściwość sądu w § 2¹ powyższego przepisu wskazano zaś, że z wyjątkiem spraw o roszczenia alimentacyjne zmiana powództwa może być dokonana jedynie w piśmie procesowym. Nie budzi zaś jakichkolwiek wątpliwości, że sprawa niniejsza dotyczy roszczeń alimentacyjnych, a dokładanie ich zwrotu przez osobę, która była wyznaczona do zarządzania nimi na rzecz i dla dobra powódki, a tego obowiązku nie realizowała.

Uprawnienie K. C. do reprezentowania małoletniej M. Z. (1) w niniejszej sprawie wynika z art. 112¹ k.r. i o. zgodnie z którym do rodziny zastępczej należy między innymi dochodzenie świadczeń przeznaczonych na zaspokojenie potrzeb dziecka przebywającego w pieczy zastępczej.

Zgodnie zaś z przepisem art. 133 § 1 k.r. i o. rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Niewątpliwie jest, że M. Z. (1) mająca niespełna osiemnaście lat i kontynuująca naukę nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Ponadto nie posiada ona żadnego majątku, który mógłby być wykorzystany na potrzeby jej utrzymania. Z uwagi na to cały koszt utrzymania M. Z. (1) spoczywa na jej rodzicach. Zakres zobowiązań każdego z rodziców, na mocy przepisu art. 135 § 1 k.r. i o. zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Oдноśnie wysokości zobowiązania alimentacyjnego ojca powódki zostało ono określone na kwotę 450 zł miesięcznie i oczywistym jest, że było ono przeznaczone na zaspokojenie potrzeb małoletniej M. Z. (1), zaś E. Z. będąca dysponentem tej kwoty zobowiązana była przeznaczyć tę sumę na zaspokojenie potrzeb córki. W sprawie niniejszej – zdaniem Sądu - udowodniono ponad wszelką wątpliwość na podstawie zeznań świadka Z. Z. (2), dowodów z dokumentów, przede wszystkim akt załączonego postępowania opiekuńczego oraz przesłuchania stron, że w okresie od stycznia 2016 roku do marca 2016 roku kwotę otrzymywanych alimentów na rzecz córki pozwana przeznaczyła nie na potrzeby córki, która z nią wówczas nie mieszkała, lecz na potrzeby swojej rodziny, w tym nowo narodzonego dziecka i niepracującego partnera. Oдноśnie zaś twierdzeń pozwanej, że dokonywała zakupu jedzenia licząc, że córka przyjdzie do domu, zakupiła dla niej bilet miesięczny czy też, że ponosiła zwiększone opłaty mieszkaniowe z tytułu zgłoszenia powódki jako członka rodziny do stosownej ewidencji – Sąd uznał, że zakupy te nie mają żadnego wpływu na zasadność żądania pozwu, szczególnie, że po pierwsze także na pozwanej ciążył w tym czasie obowiązek łożenia na utrzymanie córki, mimo, że formalnie przez Sąd nie ustalony, oraz, że miała ona do dyspozycji w okresie rozważanych 3 miesięcy kwotę 354 zł, jako zasiłek rodzinny, którego zwrotu rodzina zastępcza się nie domaga. Pozwana nie udowodniła, aby jej wydatki na córkę w okresie I- III. 2016 roku przekroczyły kwotę 354 zł, którą otrzymywała z (...) w B. tytułem zasiłku rodzinnego.

Reasumując powyższe należało uznać, że świadczenie w kwocie 1350 zł przekazywane przez Z. Z. (2) do rąk E. Z. w okresie od stycznia 2016 roku do marca 2016 roku było świadczeniem nienależnym, o którym mowa w art. 410 § 1 i 2 k.c., gdyż podstawa świadczenia alimentów należnych M. Z. (1) do rąk E. Z. odpadła, wskutek niemieszkania córki u matki. Zaś do zwrotu świadczeń nienależnych stosuje się przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu, m. in. art. 405 k.c. zgodnie z którym ten kto otrzymał świadczenie nienależne kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości.

Mając na uwadze powyższe należało, uznać, że żądanie zwrotu przez K. C. kwoty 1350 zł (3x po 450 zł) należnej powódce jako alimenty od ojca jest zasadne, co skutkowało orzeczeniem jak w punkcie I wyroku. W tym miejscu należy, że pozwana w żaden sposób nie wykazała, zasadności rozłożenia zasądzonej od niej kwoty na raty. Zgodnie bowiem z art. 320 k.p.c. sąd w wyroku może rozłożyć zasądzone świadczenie na raty, w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W niniejszej sprawie zaś poza enigmatycznymi twierdzeniami pozwanej, że nie stać jej na zapłatę żądanej kwoty w całości, nie przedstawiła żadnych okoliczności uzasadniających zastosowanie wobec niej tej instytucji.

Wobec skutecznego cofnięcia pozwu przez K. C. w zakresie żądania kwoty 354 zł tytułem zwrotu zasiłku wychowawczego, na co pozwana wyraziła zgodę - postępowanie w tym zakresie – na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. należało umorzyć, skutkiem czego orzeczono jak w punkcie II. wyroku.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).